

[Jensen (Gørding).]

neskelykke“. Bestemmelsen om, at det paa-gældende Omraade skal have mindst 1 200 Indbyggere, bør ogsaa nærmere drøftes.

§§ 17 og 18 omhandler Kommuneafstemninger. At fraflyttede og døde paa de kommunale Valghister medregnes, er ganske urimeligt; derimod kan jeg ganske tiltræde Bestemmelsen om den egenhændige Underskrift paa Begæring om Kommuneafstemnings Afholdelse. Maaske er Bestemmelsen om, at en Trediedel af Kommunalbestyrelsens Medlemmer skal tage Stilling til Kommuneafstemningen i det første Møde, ogsaa noget for rigoristisk.

§ 21 omhandler Overbevillingsnævnet. Ingen tør vist paastaa, at denne Institution særlig nyder Befolkningens Bevaagenhed, selv om man gaar langt uden for Ædruelighedsvennerens Kreds. Det er i Grunden ikke mærkeligt, da den i Virkeligheden kan sætte det kommunale Selvstyre ud af Spillet ved saa godt som enhver Lejlighed. Har man ikke anden Grund til at give en Bevilling, ja, saa kan man som Regel give den af turistmæssige Grunde. Turismen kan bruges til meget, i hvert Tilfælde er den i den Form, hvori den her i Danmark drives, en af Alkoholkapitalens bedste Støtter, og i adskillige Tilfælde har Turistforeningen ved Overbevillingsnævnets Hjælp skaffet os Spiritusbevillinger rundt i vort Land paa Trods af Befolkningens tydelige Protest.

Jeg kommer saa til §§ 28 og 29 om Handel med og Fordeling af stærke Drikke. Jeg noterer med Tilfredshed Afgifternes Forhøjelse, men en kraftigere Beskyttelse af vore Forsamlingshuse end den, Paragrafferne indeholder, tiltrænges. Lovforslagets Bestemmelse herom bør formes saa klart, at en Omgaaelse ikke kan finde Sted.

Med Hensyn til § 30 udtaler jeg min Tilfredshed, navnlig med dennes Stk. 4.

Med Beklagelse noterer jeg den i § 31 givne Adgang til Forlængelse af Lukketiden. Bliver denne Bestemmelse Lov — hvad den vel gør —, vil det kommende Aar sikkert vise yderligere Stigning i Alkoholforbruget og hvad dermed følger. Den Stigning, som de sidste 4 Aar viser, fra 2,19 l til 2,53 l ren Alkohol pr. Individ, synes mig mere end stor nok. Kommissionens Oplysning om, at Beværternes Salg af stærke Drikke her i Landet er oppe paa 108 Mill. Kr., forekommer mig uhyrlig. Den Forgiftning, der herigennem finder Sted af vort Folkelegeme, er ikke alene skæbnesvanger for vor Ungdom, men har mange andre alvorlige Følger i sit Kølvand, som ikke kan vurderes i Kroner og Øre. Hidtil har det ikke været

mig muligt at faa en blot nogenlunde plausibel Begrundelse for denne Udvidelse af Lukketiden. Ingen kan bilde mig ind, at den vil formindske Natklubbers eller Smugkroers Antal det allermindste.

I denne Forbindelse erindrer jeg det høje Tings ærede Medlemmer om et Foredrag af Forfatterinden Caja Rude, holdt i Radioen den 21. December 1938, som hun kaldte „Drikfældighedens sociale Skygger“. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et ganske kort Referat i Dagbladet „Politiken“ Dagen efter. Bladet skriver:

„Forfatterinden Caja Rude talte om „Drikfældighedens sociale Skygger“, og som sædvanligt, naar Forfatterinden taler, var der god Grund til at lytte. Det var ikke noget lyst Billede, man her fik af Danskernes Forhold til Alkoholen, og man fristes unægtelig til at spørge: Er det nu ogsaa saa slemt? Vi har da ellers Indtryk af at tilhøre en ret ædruelig Nation, og saa fik vi her at vide, at Drikfældigheden betyder en langt større samfundsmæssig „Udgift“ for os end baade Tuberkulose og Kræft. Uhyggelig var Skildringen af Børnenes sjælelige Paa-virkning af Fars eller Mors Drikfældighed. Efter Fru Rudes Opfattelse kan Skavankerne hos det, vi kalder vanskelige Børn — moralsk defekte, asociale, seksuelt forvildede o. s. v. —, i langt de fleste Tilfælde føres tilbage til Skrækchock, og da ofte netop til Skrækchok opstaaet som Følge af Rædsel f. Eks. for en beruset Far.“

Bladet glemte at meddele, at Fruen ogsaa anførte, at der her i Byen i 1937 anholdtes 6 569 Mennesker for Drukken-skabsforseelser, deraf 187 Kvinder; i 1938 var Tallet nok 6 727. Man kan vel gaa ud fra som givet, at langt de fleste af disse Drukenskabsanholdelser skyldes daarlige Beværtninger. Bestemmelsen om at flytte Lukketiden fra 12 til 1 forekommer mig alene paa denne Baggrund ikke at være god, men alle, der beskæftiger sig med Alkoholproblemet, ved ogsaa godt, at det er paa de smaa Timer, der sker mangt og meget af det, som mærker de unge for Livstid.

Jeg henstiller derfor saa varmt, som det er mig muligt, til det kommende Udvalg at overveje dette Punkt meget nøje, før den endelige Afgørelse træffes. Helt uvidende er jeg ikke om Politiets Stilling hertil her i Byen, i alt Fald for en Dels Vedkommende. Jeg erindrer endog meget tydeligt en Artikel, som en ledende Politimand